



Arrest

nr. 184 968 van 31 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 14 september 2015 België is binnengekomen, samen met zijn broer I.M.H.A.J. (RvV X), diende op 15 september 2015 een asielaanvraag in. Op 30 augustus 2015 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Griekenland.

1.2. Op 27 september 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 27 september 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 15/09/2015

Overdracht CGVS: 13/01/2016

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal op 23 juni 2016 van 12.37 uur tot 13.03 uur, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester X loco Meester X, was gedurende het volledige gehoor aanwezig. Op 29 augustus 2016 werd u nogmaals gehoord door het Commissariaat-generaal van 9.10 uur tot 11.13 uur, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester X loco Meester X, was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Irakees staatsburger te zijn, van Arabische origine, soennitisch moslim, en afkomstig uit het district Rusafa in Bagdad. U bent ongehuwd. U en uw oudere broer, A. J. I. M. H. (O.V. (...)), werkten in een groothandel in vleeswaren, "Al Rashid" genaamd, gelegen in de sjiitische wijk Al Jamila. De eigenaars ervan waren een zekere S. A. en zijn broer H., sjiitische moslims. Na de opmars van IS (Islamitische Staat) in de zomer van 2014, kwamen militieleden van de koepelorganisatie Al Hashd Al Shaabi regelmatig langs bij het bedrijf. Jullie werkgever voorzag hen, zoals alle sjiitische moslims, vrijwillig van water en voedsel, en gaf hen soms ook kleine geldbedragen. Na enige tijd begonnen de militieleden echter alsmaar grotere geldsommen te vragen. Jullie werkgevers gingen hier niet mee akkoord. In mei 2015 brachten de militieleden een wagen tot ontploffing waardoor de stockruimte van het bedrijf vernield werd met de bedoeling jullie werkgevers onder druk te zetten om te betalen. De militieleden eisten dat jullie werkgevers hen voortaan elke maand een vast bedrag zouden betalen. Op 18 augustus 2015 vielen militieleden het bedrijf binnen. Ze waren woedend omdat jullie werkgevers de gevraagde geldsom nog altijd niet betaald hadden. S. A. zei dat hij weinig werk had en geen winst kon maken waardoor hij hen niet meer geld kon geven. Daarop begonnen de militieleden aan alle werknemers de namen te vragen en te vragen tot welke geloofsstrekking ze behoorden. U, uw broer, en nog twee arbeiders die ook soennieten waren, werden door hen geslagen en naar buiten gebracht. Ze wilden jullie meenemen. Uw broer verzette zich toen ze hem dwongen om in hun wagen te gaan zitten. Daarop staken ze hem met een mes in zijn hand. Ze verwondden ook O., één van de twee arbeiders, met een mes. Een militielid zette vervolgens een pistool tegen het hoofd van uw broer. Uzelf en de twee arbeiders werden door hen ook onder schot gehouden. Jullie smeekten de militieleden om jullie te laten gaan. S. H., de eigenaar van de garage naast jullie bedrijf kwam jullie te hulp. Hij had connecties bij de leiders van Al Hashd Al Shaabi. Hij sprak via de telefoon met een verantwoordelijke en kon hem ervan overtuigen om het bevel te geven jullie vrij te laten op voorwaarde dat jullie werkgever het geld zou betalen en dat jullie niet meer in het bedrijf zouden werken. De militieleden vroegen nog in welke straat jullie woonden en zeiden dat jullie daar ook niet meer mochten wonen, omdat daar alleen sjiieten mogen wonen. Uw werkgever bracht jullie vervolgens naar een medische hulppost voor verzorging. Daarna bracht hij jullie naar huis. Dezelfde dag nog vertrokken u en uw broer naar een tante in het district Adhamiya, omdat jullie bang waren dat de militieleden jullie opnieuw zouden komen zoeken. De volgende dag gingen jullie naar de rechtbank om er klacht in te dienen tegen het optreden van de milities. De rechter noteerde jullie klacht wel, maar lachte jullie uit omdat jullie klacht durfden indienen tegen de milities. Uw vader was kwaad omdat jullie klacht hadden ingediend. Hij zei dat jullie de problemen hierdoor nog erger gemaakt hadden en dat de militieleden jullie zouden vermoorden. Daarop besloten jullie om het land te verlaten. Op 25 augustus 2015 vertrok u samen met uw broer vanuit Bagdad met het vliegtuig naar Erbil. Vandaaruit reisden jullie met de bus naar Turkije. Jullie staken vervolgens met een bootje de zee over naar Griekenland waarna jullie onder begeleiding van een smokkelaar jullie reis over land verder zetten. Jullie kwamen op 14 september 2015 in België aan en dienden op 15 september 2015 een asielaanvraag in. Na jullie aankomst in België vernamen jullie dat militieleden van Al Hashd al Shaabi elke maand bij uw ouders langskwamen op zoek naar jullie. In juli 2016 hebben ze jullie ouders uit hun huis gezet. Vanaf dan verblijven uw ouders op verschillende plaatsen bij familieleden. De oudsten van de stam Bani Lam, de sjiitische stam waartoe jullie moeder behoort, hebben besloten om jullie uit de stam te verstoten, omdat jullie klacht ingediend hebben tegen Al Hashd Al Shaabi. Jullie hebben ook nog vernomen dat de arbeider die in hetzelfde bedrijf werkte en die in augustus 2015 ook mishandeld werd door de militieleden, in februari 2016 vermoord werd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag volledig baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw broer, A. J. I. M. H. (O.V. (...)). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw broer werd als volgt gemotiveerd: “ U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u en uw broer Y. er vervolgd werden door militieleden van de koepelorganisatie Al Hashd Al Shaabi. Na een conflict tussen uw werkgever en de militieleden werden u, uw broer, en enkele arbeiders geslagen door de militieleden die jullie wilden meenemen. Door tussenkomst van een andere handelaar werden jullie vrijgelaten op voorwaarde dat jullie niet meer in het bedrijf zouden werken en ook jullie huis zouden verlaten. U en uw broer dienden vervolgens bij de rechtbank klacht in tegen de militieleden waarna jullie door hen gezocht werden. Jullie vrezen om door de militieleden vermoord te worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/06/2016, p. 9, 10, 11, 12). Daarnaast verklaarde u dat jullie omwille van het feit dat jullie tegen Al Hashd Al Shaabi klacht ingediend hebben door de oudsten van de stam Bani Lam, de stam waartoe uw moeder behoort, verstoten te zijn. U vreesde om ook door hen gedood te worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/06/2016, p. 2, 3).

Er dient echter op gewezen te worden dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen verschillende tegenstrijdigheden en incoherenties bevatten. Uw verklaringen bleken ook tegenstrijdig te zijn met de verklaringen die afgelegd werden door uw broer Y.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat leden van verschillende milities na jullie vertrek uit het land vanaf september 2015 meerdere keren per maand bij uw ouders langskwamen op zoek naar u en uw broer. U legde uit dat uw ouders daarbij telkens bedreigd werden en dat uw halfbroer soms ook werd meegenomen voor ondervraging op hun bureau (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 29/08/2016, p. 2). Er werd u vervolgens op gewezen dat u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken op 22/12/2015, in het geheel geen melding gemaakt hebt van deze toch wel ernstige vervolgingsfeiten die essentiële elementen in uw asielrelaas betreffen. Uit uw verklaringen in de vragenlijst blijkt namelijk enkel dat er na jullie vertrek personen in de wijk naar jullie gevraagd hebben en dat uw ouders bijgevolg risico lopen dat militieleden bij hen zouden langskomen (zie Vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Daarop gaf u als uitleg dat uw ouders u en uw broer pas in maart of april 2016 ingelicht hebben over het feit dat de militieleden effectief bij hen thuis langskwamen en dat u hiervan bijgevolg niet op de hoogte was op het moment van uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 29/08/2016, p. 2-3). Deze verklaringen zijn echter tegenstrijdig met de verklaringen van uw broer. Uw broer verklaarde tijdens zijn gehoor voor het Commissariaat-generaal immers dat de milities in september 2015 een eerste keer naar jullie ouderlijk huis gekomen zijn en dat hij dat toen ook van jullie ouders vernomen had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van A. J. Y. M. H., d.d. 29/08/2016, p. 4, 6, 7). Hij wees in verband hiermee weliswaar op een vertalingsfout in zijn vragenlijst, die op de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens op 22/12/2015 werd ingevuld, maar hij bevestigde wel uitdrukkelijk dat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken ook verklaard had dat de militieleden na jullie vertrek uit het land bij jullie ouders zijn langsgelopen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van A. J. Y. M. H., d.d. 29/08/2016, p. 6-7), waaruit blijkt dat uw broer op het moment van het invullen van de vragenlijst dan toch wel op de hoogte was van de komst van militieleden naar jullie ouderlijk huis. Toen u vervolgens met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, had u hier geen afdoende uitleg voor. U stelde enkel dat er in de vragenlijst van uw broer een vertalingsfout gebeurd was. U beweerde dat hij in de vragenlijst enkel verklaard zou hebben dat de militieleden naar jullie op zoek waren, maar niet dat ze bij uw ouders waren langsgelopen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 29/08/2016, p. 3), wat opnieuw tegenstrijdig is met de verklaringen van uw broer hierover en waardoor de vastgestelde tegenstrijdigheid bijgevolg niet opgeheven wordt.

Verder stelde u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u uw reispaspoort ongeveer tien dagen voor uw vertrek op 25 augustus 2015 in handen gekregen hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/06/2016, p. 4), waaruit afgeleid kan worden dat u dan al voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten van 18 augustus 2015 omwille waarvan u uw land verlaten hebt over een reispaspoort beschikte. In uw tweede gehoor verklaarde u echter in strijd met deze verklaringen dat u uw reispaspoort pas drie dagen na uw klacht bij de rechtbank, die u op 19 augustus 2015 had ingediend, in handen hebt gekregen, met name in de periode dat jullie al bij uw tante ondergedoken waren. U stelde voorts dat uw reispaspoort eerder niet klaar was en u om die reden moest wachten om het land te kunnen verlaten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 29/08/2016, p. 4). Toen u er op gewezen werd dat de datum van afgifte op de kopie van het door u voorgelegde reispaspoort 16 augustus 2015 is, beweerde u dat dit weliswaar de datum van afgifte van het document was, maar herhaalde u dat u het pas later bent gaan afhalen bij de bevoegde instanties. Toen u daarop met uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor werd geconfronteerd dat u het reispaspoort al tien dagen voor uw vertrek in handen had gekregen, bleef u bij uw laatste verklaringen (zie gehoorverslag

Commissariaat-generaal, d.d. 29/08/2016, p. 5), waardoor de vastgestelde tegenstrijdigheid niet weerlegd wordt.

De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties hebben allen betrekking op essentiële elementen in jullie asielrelaas en ondermijnen de geloofwaardigheid ervan bijgevolg ernstig.

Tenslotte kan nog gewezen worden op enkele onaannemelijk vage verklaringen van uw broer aangaande de periode dat jullie bij uw tante ondergedoken waren.

Zo kon uw broer op de vraag of de militieleden al dan niet reeds op zoek waren naar jullie in deze periode geen duidelijk antwoord geven. Hij verklaarde dit niet te weten en stelde enkel hierover niets gehoord te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van A. J. I. M. H., d.d. 29/08/2016, p. 4, 6). Uw broer kon voorts evenmin zeggen of jullie familieleden al dan niet nog verder geïnformeerd hadden bij de rechtbank in verband met jullie klacht. Hij stelde enkel dat het mogelijk was dat ze dit gedaan hadden en dat u hiervan misschien beter op de hoogte was, maar dat hij u hierover niets gevraagd had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van A. J. Y. M. H., d.d. 29/08/2016, p. 6). Aangezien u en uw broer zich voor jullie asielaanvraag toch op dezelfde motieven baseren en dezelfde vervolgingsfeiten hebben meegemaakt, kan redelijkerwijs echter verwacht worden dat uw broer aangaande dergelijke essentiële elementen in jullie asielrelaas toch beter op de hoogte zou zijn zodat hij hierover ook nauwkeurige en gedetailleerde verklaringen kon afleggen. Bovendien is uit zijn verklaringen duidelijk gebleken dat hij in de periode waarin jullie bij uw tante ondergedoken waren zelf ook telefonisch contact onderhield met jullie ouders (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van A. J. Y. M. H., d.d. 29/08/2016, p. 5) Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van jullie beider verklaringen verder ondermijnd.

Gezien bovenstaande vaststellingen met betrekking tot het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen aangaande de door u aangehaalde vervolgingsfeiten vanwege de militieleden, kan bijgevolg evenmin enig geloof gehecht worden aan de aangehaalde problemen met de leden van de stam waartoe uw moeder behoort (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/06/2016, p. 2, 3), aangezien deze problemen volgens uw verklaringen toch rechtstreeks verband houden met uw problemen met de militieleden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypothesen, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulov en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijke voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig of blind geweld. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning

van de subsidiaire bescherming “voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para. 226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. (zie ook EASO, The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, ara. 214 – 250; EHRM, K.A.B. V. Zweden, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 23 juni 2016, en de COI Focus “Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016” van 12 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Dit grondoffensief is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR’s “Position on Returns to Iraq” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada’in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen.

Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het

Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad veranderd zijn. Voordat IS zijn offensief in Centraal-Irak in juni 2014 had ingezet, vonden er goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, al dan niet gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. Anno 2015 vonden er daarentegen nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van IS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. In april en mei 2016 nam het aantal zware aanslagen in Bagdad echter weer toe. IS zette weer sterker in op bomauto's. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de periode juni tot begin augustus 2016. De gebeurtenissen in deze periode werden overschaduwd door een enkele aanslag op een winkelstraat in de Karrada-wijk in het centrum van Bagdad. In dezelfde periode vielen nog drie aanslagen in de hoofdstad waarbij telkens meer dan tien dodelijke burgerslachtoffers te betreuren vielen. De ontwikkelingen in de periode juni –augustus 2016 tonen echter aan dat IS nog steeds zijn toevlucht neemt tot talrijke kleinschaliger aanslagen en regelmatig grotere aanslagen pleegt, voornamelijk op plaatsen waar veel sjiieten samenkomen. De aard en het patroon van geweld in Bagdad is dan ook niet fundamenteel gewijzigd.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking hebben op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De recente opstoot van zware aanslagen in april en mei 2016, heeft bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad.

Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er

geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich mee zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

De impact van geweld is verder niet van dien aard dat inwoners massaal Bagdad verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Het gegeven dat Bagdad een toevluchtsoord is voor Iraakse burgers die het geweld in hun regio van herkomst wensen te ontvluchten, wijst er op dat Iraakzen zelf van mening zijn dat het in Bagdad opmerkelijk veiliger is dan in hun eigen regio van herkomst. Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging bij terugkeer. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (*EHRM, J.K. and Others v. Sweden*, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopieën van jullie internationale paspoort, jullie identiteitskaarten, jullie nationaliteitsbewijzen, rantsoenkaarten, uw woonstkaart, een kopie van de woonstkaart van jullie vader, jullie stemkaarten, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de kopieën van de identiteitskaart, het nationaliteitsbewijs en de woonstkaart van uw halfbroer, bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel worden getrokken. Wat betreft het bewijs van jullie klacht bij de rechtbank alsook het bewijs van de rechtbank dat er een onderzoek begonnen werd, kan er vooreerst op gewezen worden dat aan dergelijke documenten slechts enige bewijskracht ontleend kan worden indien ze worden ondersteund door plausibele, geloofwaardige en coherente verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd dat er in Irak een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden waardoor de bewijswaarde ervan relatief is. De kopie van de brief van de stam Bani Lam is geen officieel document en is op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van jullie beweerde vervolgingsfeiten te herstellen. Bovendien is de bewijswaarde van gekopieerde documenten bijzonder relatief. De foto's van u en uw broer tijdens jullie werk in het bedrijf "Al Rashid" en de bestelorders van het bedrijf tonen weliswaar aan dat jullie voor dit bedrijf werkzaam waren, maar deze documenten kunnen uw beweerde vervolgingsfeiten niet staven. Ook uit de foto's van de schade aan de stockruimte van het bedrijf na een ontplofing kan geen rechtstreeks verband met jullie beweerde vervolgingsproblemen afgeleid worden. De foto van uw ouders kan uw vervolgingsproblemen geenszins ondersteunen. De foto's waarop volgens jullie verklaringen uw vermoorde ex-collega O. te zien is en de foto's waarop volgens jullie verklaringen opschriften te zien zijn die aangebracht werden op de muren van jullie ouderlijk huis kunnen jullie beweerde vervolgingsfeiten niet staven, aangezien de herkomst en authenticiteit van deze foto's op geen enkele manier geverifieerd kan worden.

Met betrekking tot het psychologisch attest, kan worden opgemerkt dat dit attest geen objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek bevat waaruit afgeleid kan worden dat uw cognitief geheugen dermate aangetast zou zijn waardoor u niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. Uit de gehoorverslagen blijkt ook dat gehoren op normale wijze plaatsvonden en dat u wel degelijk in staat was om precieze en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Bovendien werden er door u geen specifieke opmerkingen gemaakt in verband met psychologische problemen waardoor u het moeilijk zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren of dat u zich bij het door u aangehaalde verloop van de gebeurtenissen wel eens zou kunnen vergissen. Verder kan er op gewezen worden dat een psycholoog weliswaar vermoedens kan hebben over de oorzaak van de ingeroepen klachten, maar hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Uit dit attest kan bijgevolg geen causaal verband afgeleid worden tussen uw psychologische problemen en de aangehaalde vervolgingsfeiten.

Wat betreft de medische attesten kan er op gewezen worden dat medische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin u bepaalde letsels zou hebben opgelopen. Een arts doet weliswaar vaststellingen en kan rekening houdend met zijn bevindingen vermoedens hebben over de oorzaak, maar hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat in hoofde van uw broer, A. J. Y. M. H. (O.V. (...)), die zich voor zijn asielaanvraag volledig op dezelfde motieven baseerde als u, eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

In het opschrift van zijn verzoekschrift "tot nietigverklaring" vermeldt verzoeker dat het beroep is gericht tegen de "uitsluiting" van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verder stelt verzoeker dat de bestreden beslissing hem ook uitsluit van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad merkt op dat hij een hervormingsbevoegdheid heeft in voorliggend beroep overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet en dat hij eerst zal

onderzoeken of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen. Bovendien betreft de bestreden beslissing geen beslissing tot “uitsluiting” van een internationale beschermingsstatus, maar wel een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker acht de volgende bepalingen geschonden:

“artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hieronder de wet van 15.12.1980, het artikel 1, alinea 2 van de Conventie van GENEVE van 28.07.1951, schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 met betrekking tot de verplichting tot een formele motivering.”

Met betrekking tot de hoedanigheid van vluchteling, stelt verzoeker dat hij in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing motiveert, een spontane, precieze en coherente uitleg heeft gegeven over de verschillende vormen van vervolging. Hij is van mening dat zijn relaas zeer duidelijk is en verwijst naar een arrest van de Raad om het voordeel van de twijfel te bekomen, aangezien hij *“manifest heeft meegewerkt met het leveren van de bewijslast in het kader van zijn asielaanvraag.”* Hij gaat in drie punten in op vaststellingen in de bestreden beslissing en herhaalt dan uitgebreid zijn verklaringen aangaande de redenen waarom hij zijn asielaanvraag heeft ingediend. Hij betoogt dat de Commissaris-generaal zich toespitst op de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen en die van zijn broer, maar deze zijn te wijten aan een vertalingsprobleem. Hij meent dat geen enkele belangrijke tegenstrijdigheid kan worden gevonden in zijn verklaringen en heeft tijdens zijn verhoor de noodzaak van bescherming benadrukt, alsook de vrees dat de vertaalster hem niet begrijpt. Hij merkt op dat aangaande de neergelegde documenten gewoon eenvoudigweg wordt gesteld dat de documenten die afkomstig zijn van Irak voor het merendeel vervalst zijn. Hij herhaalt dat hij hoofdzakelijk werd bedreigd omdat hij soenniet is en dat zijn geloofsstrekking niet in twijfel wordt getrokken. Verzoeker stelt nog dat het evident is dat de aanwezigheid van een tolk onvermijdelijk misverstanden veroorzaakt en dat moeten terugkeren op bepaalde precieze elementen veel stress heeft veroorzaakt. Hij gaat opnieuw in op de documenten die heeft hij neergelegd die de vrees en de vervolging bewijzen en verwijst naar een kopie van een aanhoudingsmandaat van de rechtbank van Rusafa dat verzoeker net heeft ontvangen uit Irak (verzoekschrift, stuk 2). Tot slot merkt verzoeker op dat de sjiiitische milities en hoofdzakelijk Asa'ib Ahl Al Haq (AAH) verantwoordelijk zijn voor de vele kidnappings en illegale arrestaties van voornamelijk soennieten. Ter ondersteuning van dit geweld ten opzichte van soennieten refereert naar een rapport van Human Rights Watch van 2015 over de veiligheidstoestand in Bagdad.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken voor Irak dat nog steeds geldig is op 21 september 2016 en dat ingaat op de algemene veiligheidssituatie in het land.

Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker een kopie van een arrestatiebevel (verzoekschrift, stuk 2). Dit stuk werd ter zitting opnieuw voorgelegd, vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling naar de proceduretaal.

3.1.2. In een aanvullende nota van 15 februari 2017 brengt de Commissaris-generaal de COI Focus *“Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad.”* van Cedoca van 6 februari 2017 bij.

3.1.3. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met de volgende documenten:

- Een kopie van een arrestatiebevel van 25 augustus 2016 voor verzoeker (stuk 1)
- Een kopie van een arrestatiebevel van 25 augustus 2016 voor verzoekers broer (stuk 2)
- Een kopie van een overlijdensakte van 20 september 2016 voor A. (stuk 3)
- Een kopie van een overlijdensakte van 12 september 2016 voor T. (stuk 4)
- Kopieën van foto's van zijn broer zijn schoonbroer (stuk 5)
- Kopieën van foto's van zijn halfbroer (stuk 6)
- Kopieën van foto's van de zoon van zijn broer (stuk 7)
- Kopieën van foto's van krantenartikelen en badges van zijn broer zijn werk in het verleden als journalist (stuk 8).

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op algemene wijze de motivering over de tegenstrijdige verklaringen over het bezoek van de milities bij zijn ouders bekritiseert. Dit laat niet toe de motieven van de bestreden beslissing op dit punt in een ander daglicht te stellen. Bijkomend wenst de Raad nog op te merken dat uit de verklaringen van verzoeker bij aanvang van de asielprocedure blijkt dat verzoeker en zijn broer op 18 augustus 2015 nog naar huis zijn teruggekeerd, dat zij nadat zij een klacht hebben neergelegd nog een inval hebben gekend van de milities bij hen thuis en dat zij daarna naar hun tante zijn gevlucht (CGVS-vragenlijst, stuk 13, p. 2). Deze versie van de feiten staat haaks op de verdere verklaringen die verzoeker heeft afgelegd en ondergraaft de geloofwaardigheid van het asielrelaas, zelfs indien rekening wordt gehouden met de vraag van verzoeker tijdens het tweede CGVS-interview om zijn verklaringen over de inval bij hen thuis te wijzigen naar een gewoon bezoek van de milities (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 4, p. 6-7). Bovendien blijkt verzoekers broer tijdens het CGVS-interview aan te geven dat in mei 2015 een bomaanslag plaats vond in het bedrijf en dat toen al zijn problemen zijn begonnen. Doordat verzoeker dit niet heeft vermeld bij aanvang van de asielprocedure wanneer hem werd gevraagd om een overzicht te geven van alle feiten die de aanleiding waren voor zijn vertrek uit Irak (Landeninformatie, stuk 12, nr. 6, I. CGVS-vragenlijst, p. 1-2), is de Raad van mening dat verzoeker zijn asielrelaas ingestudeerd overkomt (Landeninformatie, stuk 12, nr. 6, I. CGVS-gehoorverslag 1, p. 7).

Wat de onsamenhangende verklaringen betreft over het paspoort, volhardt verzoeker in een van zijn verklaringen. Het vasthouden aan een verklaring, doet echter geen afbreuk aan de vaststelling, zoals terecht opgenomen in de bestreden beslissing, dat verzoekers broer over zijn paspoort ook andersluidende verklaringen heeft afgelegd. Ook dit punt van de motivering weerlegt verzoeker dus niet in het verzoekschrift. De verklaringen over het reisdocument waarmee verzoeker en zijn broer naar België zijn gereisd, is een relevant element ter beoordeling van de asielaanvraag, zodat de onsamenhangende verklaringen hierover een negatieve invloed hebben op de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Ook de verklaringen van verzoeker over de periode dat zij bij hun tante verbleven zijn dermate vaag en niet aannemelijk dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder wordt ondermijnd. Verzoeker laat deze motivering ongemoeid, zodat ook dit punt van de bestreden beslissing, dat pertinent en correct is en steun vindt in het administratief dossier, wordt overgenomen:

“Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag volledig baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw broer, A. J. I. M. H. (O.V. (...)). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw broer werd als volgt gemotiveerd: “ U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u en uw broer Y. er vervolgd werden door militieleden van de koepelorganisatie Al Hashd Al Shaabi. Na een conflict tussen uw werkgever en de militieleden werden u, uw broer, en enkele arbeiders geslagen door de militieleden die jullie wilden meenemen. Door tussenkomst van een andere handelaar werden jullie vrijgelaten op voorwaarde dat jullie niet meer in het bedrijf zouden werken en ook jullie huis zouden verlaten. U en uw broer dienden vervolgens bij de rechtbank klacht in tegen de militieleden waarna jullie door hen gezocht werden. Jullie vrezen om door de militieleden vermoord te worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/06/2016, p. 9, 10, 11, 12). Daarnaast verklaarde u dat jullie omwille van het feit dat jullie tegen Al Hashd Al Shaabi klacht ingediend hebben door de oudsten van de stam Bani Lam, de stam waartoe uw moeder behoort, verstoet te zijn. U vreesde om ook door hen gedood te worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/06/2016, p. 2, 3).

Er dient echter op gewezen te worden dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen verschillende tegenstrijdigheden en incoherenties bevatten. Uw verklaringen bleken ook tegenstrijdig te zijn met de verklaringen die afgelegd werden door uw broer Y.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat leden van verschillende milities na jullie vertrek uit het land vanaf september 2015 meerdere keren per maand bij uw ouders langskwamen op zoek naar u en uw broer. U legde uit dat uw ouders daarbij telkens bedreigd werden en dat uw halfbroer soms ook werd meegenomen voor ondervraging op hun bureau (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 29/08/2016, p. 2). Er werd u vervolgens op gewezen dat u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken op 22/12/2015, in het geheel geen melding gemaakt hebt van deze toch wel ernstige vervolgingsfeiten die essentiële elementen in uw asielrelaas betreffen. Uit uw verklaringen in de vragenlijst blijkt namelijk enkel dat er na jullie vertrek personen in de wijk naar jullie gevraagd hebben en dat uw ouders bijgevolg risico lopen dat militieleden bij hen zouden langskomen (zie Vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Daarop gaf u als uitleg dat uw ouders u en uw broer pas in maart of april 2016 ingelicht hebben over het feit dat de militieleden effectief bij hen thuis langskwamen en dat u hiervan bijgevolg niet op de hoogte was op het moment van uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 29/08/2016, p. 2-3). Deze verklaringen zijn echter tegenstrijdig met de verklaringen van uw broer. Uw broer verklaarde tijdens zijn gehoor voor het Commissariaat-generaal immers dat de milities in september 2015 een eerste keer naar jullie ouderlijk huis gekomen zijn en dat hij dat toen ook van jullie ouders vernomen had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van A. J. Y. M. H., d.d. 29/08/2016, p. 4, 6, 7). Hij wees in verband hiermee weliswaar op een vertalingsfout in zijn vragenlijst, die op de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens op 22/12/2015 werd ingevuld, maar hij bevestigde wel uitdrukkelijk dat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken ook verklaard had dat de militieleden na jullie vertrek uit het land bij jullie ouders zijn langsgeslagen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van A. J. Y. M. H., d.d. 29/08/2016, p. 6-7), waaruit blijkt dat uw broer op het moment van het invullen van de vragenlijst dan toch wel op de hoogte was van de komst van militieleden naar jullie ouderlijk huis. Toen u vervolgens met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, had u hier geen afdoende uitleg voor. U stelde enkel dat er in de vragenlijst van uw broer een vertalingsfout gebeurd was. U beweerde dat hij in de vragenlijst enkel verklaard zou hebben dat de militieleden naar jullie op zoek waren, maar niet dat ze bij uw ouders waren langsgeslagen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 29/08/2016, p. 3), wat opnieuw tegenstrijdig is met de verklaringen van uw broer hierover en waardoor de vastgestelde tegenstrijdigheid bijgevolg niet opgeheven wordt.

Verder stelde u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u uw reispaspoort ongeveer tien dagen voor uw vertrek op 25 augustus 2015 in handen gekregen hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/06/2016, p. 4), waaruit afgeleid kan worden dat u dan al voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten van 18 augustus 2015 omwille waarvan u uw land verlaten hebt over een reispaspoort beschikte. In uw tweede gehoor verklaarde u echter in strijd met deze verklaringen dat u uw reispaspoort pas drie dagen na uw klacht bij de rechtbank, die u op 19 augustus 2015 had ingediend, in handen hebt gekregen, met name in de periode dat jullie al bij uw tante ondergedoken waren. U stelde voorts dat uw reispaspoort eerder niet klaar was en u om die reden moest wachten om het land te kunnen verlaten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 29/08/2016, p. 4). Toen u er op gewezen werd dat de datum van afgifte op de kopie van het door u voorgelegde reispaspoort 16 augustus 2015 is, beweerde u dat dit weliswaar de datum van afgifte van het document was, maar herhaalde u dat u het pas later bent gaan afhalen bij de bevoegde instanties. Toen u daarop met uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor werd geconfronteerd dat u het reispaspoort al tien dagen voor uw vertrek in handen had gekregen, bleef u bij uw laatste verklaringen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 29/08/2016, p. 5), waardoor de vastgestelde tegenstrijdigheid niet weerlegd wordt.

De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties hebben allen betrekking op essentiële elementen in jullie asielrelaas en ondermijnen de geloofwaardigheid ervan bijgevolg ernstig.

Tenslotte kan nog gewezen worden op enkele onaannemelijk vage verklaringen van uw broer aangaande de periode dat jullie bij uw tante ondergedoken waren.

Zo kon uw broer op de vraag of de militieleden al dan niet reeds op zoek waren naar jullie in deze periode geen duidelijk antwoord geven. Hij verklaarde dit niet te weten en stelde enkel hierover niets gehoord te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van A. J. I. M. H., d.d. 29/08/2016, p. 4, 6). Uw broer kon voorts evenmin zeggen of jullie familieleden al dan niet nog verder geïnformeerd hadden bij de rechtbank in verband met jullie klacht. Hij stelde enkel dat het mogelijk was dat ze dit gedaan hadden en dat u hiervan misschien beter op de hoogte was, maar dat hij u hierover niets gevraagd had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van A. J. Y. M. H., d.d. 29/08/2016, p. 6). Aangezien u en uw broer zich voor jullie asielaanvraag toch op dezelfde motieven baseren en dezelfde vervolgingsfeiten hebben meegemaakt, kan redelijkerwijs echter verwacht worden dat uw broer

aangaande dergelijke essentiële elementen in jullie asielrelaas toch beter op de hoogte zou zijn zodat hij hierover ook nauwkeurige en gedetailleerde verklaringen kon afleggen. Bovendien is uit zijn verklaringen duidelijk gebleken dat hij in de periode waarin jullie bij uw tante ondergedoken waren zelf ook telefonisch contact onderhield met jullie ouders (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van A. J. Y. M. H., d.d. 29/08/2016, p. 5) Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van jullie beider verklaringen verder ondermijnd.

Gezien bovenstaande vaststellingen met betrekking tot het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen aangaande de door u aangehaalde vervolgingsfeiten vanwege de militieleden, kan bijgevolg evenmin enig geloof gehecht worden aan de aangehaalde problemen met de leden van de stam waartoe uw moeder behoort (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/06/2016, p. 2, 3), aangezien deze problemen volgens uw verklaringen toch rechtstreeks verband houden met uw problemen met de militieleden."

Waar verzoeker opmerkt dat de aanwezigheid van een tolk "noodzakelijkerwijze misverstanden met zich mee brengt", dient vastgesteld te worden dat verzoeker geenszins tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken enige opmerking maakte betreffende vertaal- of andere communicatieproblemen met de aanwezige tolk (DVZ-verklaring, stuk 13, p. 2). Waar verzoeker terugkomt op de vergissing tijdens het invullen van de CGVS-vragenlijst, merkt de Raad op dat dit reeds werd besproken (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 1-2; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 4, p. 6-7). Verder dient te worden opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij de Commissaris-generaal gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst.

Verzoeker voert aan dat hij de nodige inspanningen heeft geleverd om originele documenten aan zijn dossier toe te voegen en dat de Commissaris-generaal de motiveringsplicht schendt indien hij geen redenen geeft om te besluiten tot de valsheid van de documenten. De Raad benadrukt echter dat hij net als de Commissaris-generaal een ruime appreciatiebevoegdheid bezit aangaande de bewijswaarde van de aan hem voorgelegde documenten. Een document, om bewijswaarde te hebben, dient in elk geval coherente en geloofwaardige verklaringen te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. De Commissaris-generaal oordeelde dan ook terecht dat:

"De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopieën van jullie internationale paspoort, jullie identiteitskaarten, jullie nationaliteitsbewijzen, rantsoenkaarten, uw woonstkaart, een kopie van de woonstkaart van jullie vader, jullie stemkaarten, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de kopieën van de identiteitskaart, het nationaliteitsbewijs en de woonstkaart van uw halfbroer, bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel worden getrokken. Wat betreft het bewijs van jullie klacht bij de rechtbank alsook het bewijs van de rechtbank dat er een onderzoek begonnen werd, kan er vooreerst op gewezen worden dat aan dergelijke documenten slechts enige bewijskracht ontleend kan worden indien ze worden ondersteund door plausibele, geloofwaardige en coherente verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd dat er in Irak een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden waardoor de bewijswaarde ervan relatief is. De kopie van de brief van de stam Bani Lam is geen officieel document en is op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van jullie beweerde vervolgingsfeiten te herstellen. Bovendien is de bewijswaarde van gekopieerde documenten bijzonder relatief. De foto's van u en uw broer tijdens jullie werk in het bedrijf "Al Rashid" en de bestelorders van het bedrijf tonen weliswaar aan dat jullie voor dit bedrijf werkzaam waren, maar deze documenten kunnen uw beweerde vervolgingsfeiten niet staven. Ook uit de foto's van de schade aan de stockruimte van het bedrijf na een ontploffing kan geen rechtstreeks verband met jullie beweerde vervolgingsproblemen afgeleid worden. De foto van uw ouders kan uw vervolgingsproblemen geenszins ondersteunen. De foto's waarop volgens jullie verklaringen uw vermoorde ex-collega O. te zien is en de foto's waarop volgens jullie verklaringen opschriften te zien zijn die aangebracht werden op de muren van jullie ouderlijk huis kunnen jullie beweerde vervolgingsfeiten niet staven, aangezien de herkomst en authenticiteit van deze foto's op geen enkele manier geverifieerd kan worden.

Met betrekking tot het psychologisch attest, kan worden opgemerkt dat dit attest geen objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek bevat waaruit afgeleid kan worden dat uw cognitief geheugen dermate aangetast zou zijn waardoor u niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar

voren te brengen. Uit de gehoorverslagen blijkt ook dat gehoren op normale wijze plaatsvonden en dat u wel degelijk in staat was om precieze en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Bovendien werden er door u geen specifieke opmerkingen gemaakt in verband met psychologische problemen waardoor u het moeilijk zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren of dat u zich bij het door u aangehaalde verloop van de gebeurtenissen wel eens zou kunnen vergissen. Verder kan er op gewezen worden dat een psycholoog weliswaar vermoedens kan hebben over de oorzaak van de ingeroepen klachten, maar hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Uit dit attest kan bijgevolg geen causaal verband afgeleid worden tussen uw psychologische problemen en de aangehaalde vervolgingsfeiten.

Wat betreft de medische attesten kan er op gewezen worden dat medische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin u bepaalde letsels zou hebben opgelopen. Een arts doet weliswaar vaststellingen en kan rekening houdend met zijn bevindingen vermoedens hebben over de oorzaak, maar hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat in hoofde van uw broer, A. J. Y. M. H. (O.V. (...)), die zich voor zijn asielaanvraag volledig op dezelfde motieven baseerde als u, eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen."

Waar verzoeker in een aanvullende nota nog een kopie van arrestatiebevelen neerlegt, merkt de Raad op dat een kopie gemakkelijk te fabriceren is met knip- en plakwerk. Bovendien hebben dergelijke documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde in het kader van een coherent en geloofwaardig asielrelaas, wat hier niet het geval is. De inhoud van het arrestatiebevel is verder ook weinig overtuigend, nu dit vermeldt dat een politiebureau een klacht zou hebben ingediend tegen verzoeker en zijn broer. Wat de kopieën van de overlijdensaktes van zijn schoonbroer en halfbroer betreft, merkt de Raad op dat hierin enkel wordt gesteld dat de schoonbroer is overleden aan een schotwonde in het hoofd en de halfbroer is bezweken aan een schotwonde in de buik en de borst in september 2016. De Raad verwacht van verzoeker dat de dergelijke documenten zo spoedig mogelijk worden voorgelegd aan de asielinstanties. De bestreden beslissing dateert van 27 september 2016 en het verzoekschrift werd op 28 oktober 2016 ingediend. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker niet eerder melding heeft gemaakt van deze elementen en heeft gewacht tot de terechtzitting op 24 februari 2017. Dergelijke handelswijze heeft een negatieve impact op de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. De uitleg dat hij dit niet eerder kon vermelden omdat hij diende te wachten op de vertaling van de documenten, klemt met het feit dat in zijn verzoekschrift wel al het arrestatiebevel werd opgenomen, waarvan de voor eensluidend verklaarde vertaling ook pas ter zitting bij een aanvullende nota werd gevoegd. Bovendien ontbreekt in het overlijdensattest de plaats van overlijden en hebben dergelijke documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde in het kader van een coherent en geloofwaardig asielrelaas, wat hier niet het geval is. De foto's waarop te zien is dat zijn schoonbroer, zijn halfbroer en zijn zoon staan afgebeeld, zeggen hoe dan ook niets over het tijdstip of de omstandigheden waarin zij het slachtoffer zijn geworden. Ook deze stukken kunnen bijgevolg niet als een objectief bewijs van de door verzoeker beweerde problemen worden aanzien. Waar verzoeker thans nog foto's van krantenartikelen en badges voorlegt waaruit blijkt dat zijn broer in het verleden als journalist heeft gewerkt, merkt de Raad op dat noch verzoeker, noch zijn broer hier noch bij aanvang van de asielprocedure noch tijdens de CGVS-interviews melding van heeft gemaakt. Bovendien verklaarde verzoekers broer van bij aanvang van de asielprocedure dat hij in 2007-2008 een diploma boekhouder behaalde en van 2008 tot 2015 boekhouder was (Landeninformatie, stuk 12, nr. 6, DVZ-verklaring, p. 4-5; I. CGVS-gehoorverslag 1, p. 3). De bij de aanvullende nota voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie.

Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, zijn er in hoofde van verzoeker voorts geen concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van het feit dat hij soenniet is zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd in Bagdad. Bijgevolg is ook de door verzoeker aangehaalde algemene informatie niet voldoende om aannemelijk te maken dat hij zelf concrete problemen heeft, nu hij in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Bagdad toont niet aan dat verzoeker in Irak een gegronde vrees voor vervolging zou hebben.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 12, nr. 1-2) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het staat niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio, of de route daarheen, een risico loopt in de zin van voormeld artikel 48/4, § 2, c) (zie *"Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis"* van EASO van december 2014, nr. 1.8).

Uit de landeninformatie die wordt bijgebracht door verzoeker en verweerder kan niet worden afgeleid dat zich in Bagdad, hoewel de veiligheidssituatie er complex, problematisch en ernstig is, militaire acties afspelen. De landeninformatie in het dossier maakt geen melding van militaire confrontaties in Bagdad. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden (*"IDP's"*) op te vangen en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin

burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dat jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk.

De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

De informatie wordt genoegzaam bevestigd in de COI Focus *"Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad"* van Cedoca van 6 februari 2017.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. Waar verzoeker het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken citeert, wijst de Raad erop dat dit advies betrekking heeft op westerlingen die naar Irak reizen en niet slaat op Iraakse staatsburgers. De informatie die hierin is opgenomen is slechts bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het land van herkomst van verzoeker (cf. RvS 25 september 2007, nr. 174.848), doch vormt geen leidraad voor asielinstanties die belast zijn met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade van asielzoekers.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële

onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig maart tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP